

Symma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Succincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

De Personis Ecclesiasticis, Earumque statu, Dignitate, munere, &
Immunitate

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

§. 1. De receptione, & profeßione Monialium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61816](#)

demigrasse. Monialium constantior disciplina jam nunc perdurat. De his igitur potissimum agemus. *Ibid. de off. Eccl. c. 15. Barb. in Clem. attendentes. De religios. dominibus. Tholosan l. 15. Synt. c. 17. n. 9. Roderic Tom. I. q. 20. 29. Tomo II. quest. 49. Tom. III. quest. 6.*

§. I.

De receptione, & professione
Monialium.

I. Plures, quam ex proveniensibus alii cominodè queant, non licet recipere: aliter si fiat, receptio nulla est. *Periculoso. de Sta. Regular. in 6. Atque hoc non commodum modò, sed etiam appri- mè necessarium est: siquidem usus ipse docet, ubi rerum necessiarum præstatio deficit, servari disciplinam non posse, a- pud mulieres præsertim, quibus uti sexus, sic animus mobilior, & debilior est. Numerum verò Episcopus suâ discretio- ne definiet. Conc. Trid. Sess. 25. c. 3. Antonin. part. 3. tt. 16. c. 7. §. 3. Suar. IV. de Relig. l. 1. c. 11. Recipere corruptas, cum penitus oc- cultum est, nullo jure vetatur, eodem Suario teste. loc. cit. n. 10. & sequ.*

II. Quamvis in receptione habitus ac- cipient aliquid Moniales, aut paciscan- tur de alimonia in futurum, non con- trahunt excommunicationem capitis. *Sanè De Sim. in Extrav. cod. Nam & recepta consuetudo excusat, & Innocentius VIII. declaravit, eas non incurrere labem Si- moniæ (intellige quoad prohibitio nem Ecclesiasticam) in receptione puellarum ad Monasterium, excepto duplice casu, quorum primus est, si pactum ineant, de-*

dando, vel solvendo aliquid pro ingressu in Ordinem, alter si recipiente inhabitem propter spem acquirendi, vel lucrandi a- liquid. Præterea ad removendos scrupu- los Clem. VII. indulxit Monialibus, ut abs- que Simonia convenire possint, & pacis- cide dote in sustentationem congruam adferenda. Hæc & alia privilegia enumera- rat Navarr. di Excomm. n. 20. Capuccinus in Compend. privilegior. Ordinum Mendic. V. Moniales. num. 46. & 31. Miranda in Tract. de Monialib. q. 8. art. 7. Leßius 435. dub. 13. Suar. Tom. III. de Relig. l. 5. c. 9 n. 15. Barb. in c. cit. Sanè, qui etiam n. 5. monet, censu- ram non incurtere eas, quæ dant, & re- cipient aliquid tempore acceptationis ad habitum, sed quando ad professionem faciendam aliqua admittitur. Tunc e- nim, & non priùs, receptionis effectus compleri existimatur. *V. Roderic. Tomo II. quest. 49.*

III. In admittendis exigitur ætas an- norum duodecim completorum: ipsa verò puella ante ingressum, ut ante profes- sionem quoque, ab Episcopo exami- nanda est, remotis omnibus consanguineis, & propinquis, ut cognoscatur, num verò, & liberè Religionem appetat. *Con. Trid. Sess. 25. c. 17. Hoc modo variis que- relis, & quæ ex inconstantiâ nasci solent, exceptionibus via præcluditur. V. quadix. Tit. VII. §. 7.*

IV. Illis, quæ in aliquo Ordine habi- tum induerunt, ab Ordinario certus die- rum numerus, puta 15. aut 20. dierum præfigi debet, intra quem deliberent se- rio, velint, nec ne professionem edere. Nolentes remitti ad suos liberè possunt, restitutis omnibus, quæ intulerunt. *Ibid.*

V. Ante annum sextum decimum x- gatis

tatis perfectè completum nulli professio permittitur. Citiùs facta pro nullâ accipitur. Unde consequitur, si anno etatis duodecimo ingrediens puella sponsum habet, is expectare quatuor annos debet, donec peracta professio sit. *Declar. Conc. Trid. Sess. 25. c. 17. Sanchez de Matrimon. l. 2. Disp. 24. n. 8. Henrig. l. 12. c. 5. n. 8.* Si autem aliqua probationem in fine anni decimi tertii finivit, statutum aliquod particolare obstat, tacitè professio censebitur usque ad finem anni decimi sexti. *Zerola part. 2. V. Moniales n. 9. Suar. IV. de Relig. l. 1. c. 11. n. 4. & seq. Navar. Conf. 20. de Regular. ubi etiam nonnulla de Velo duplicit, professionis, & consecrationis explicat. V. Roder. Tom. I. q. 65. art. 1. Graff. part. 2. l. 2. c. 15. num. 34.*

V. Ut illius, quæ factura est professionem, constans & libera voluntas exploretur per Episcopum, Abbatissam vel Praefectam Monasterii illum uno mense ante diem professionis constitutum certiorum facere debet. Si neglexerit, Decreto Conc. Tridentini, ab officio suspen- sa manebit, quamdiu Episcopo placuerit. *Conc. Trid. Sess. 25. c. 17. Tolentus l. 1. c. 49. num. 6.*

VII. Ex indulto Pii V. Moniales Novitiae, quæ legitimam etatem habent ad solenniter profitendum, in articulo mortis constitutæ, ad majorem animi consolationem & quietem, etiam nondum expleto probationis anno professionem edere possunt; quæ professio tamen nullipræjudicet, qui habet jus ab intestato succedendi, ut supra diximus *Tit. 15. §. 3. n. 3. Roder. Tom. IIII. q. 15. art. 6.*

VIII. Sumpius faciendi à Monialibus sive in primâ receptione, sive in lectionâ

professione, ut modus servetur, ab Ordinario determinandi sunt; cuius erit habita ratione temporis, personarum, necessitatis, & honestatis ex bono & quo arbitrari. *Conc. Trid. Declar. Sess. 25. c. 17. ci. fin. Zerola part. 1. V. Moniales. n. 15.*

§ II.

De obligationibus quibusdam.

I. **M**onialis confiteri quolibet mensis semel debet, primo scilicet cujuslibet mensis die & Sacrosanctam Eucharistiam sumere. *Clem. I. §. Sanè. de statu Mon. At qua obligatione?* Eadem, qua fideles semel quolibet anno *Glossa dicit in V. Mensibus.* Quid si venialibus tantum oneratam conscientiam habeant? Non teneri ex *Silv. Navarro, & Graff. censet Bartholom. à S. Fausto in thesau. Religiosor. l. 6. q. 185.* Nam clementina citata nullatenus communem Canonem utriusque sexus de pœn. & remiss. mutat, sed tempus abbreviat, ut quomodo omnes fideles singulis annis tenentur confiteri, si habeant peccata mortalia, ita Monachi & Moniales teneantur singulis mensibus. De communione in sequ. Q. idem Auctor querit, an si extra Monasterium commorentur, eam quoque teneantur sumere? & resolvit negativè, eo quod in di. Clementinâ dicatur, *In Monasteriis percipient.* Verum probabilius censeo teneiri, modò occasio non desit. Neque allegata verba exclusiva sunt, sed id, quod magis usitatum est indicant. *Conc. Trid. Sess. 25. c. 10. Azor. Tom. II. l. 12. c. 19. q. 17. Zerola V. Moniales.* Episcopus etiam non subjectis sibi Monialeм Confessarium extra.